

DIARI CATALA
DE
Avisos, Noticias y Anuncios
PREUS DE SUSCRIPCIO
Barcelona (edició vespere) 1 pta. mes
Espanya (edició matut.) 1.50 pta. trm.
Unió postal.
Paquet de 30 números. 50 céntims.

La Veu de Catalunya

5cent.

Redacció y Administració:
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entressò.
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPREMTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184
Anuncia, esquetes, comunicació, y re-
clama a preus convencionals. Para la
edició del vespre s'admeten esquetes
muntades fins a les sis de la tarda.
Para l'edició del matí, fins a les tres de
la matutada.

Any XXII núm. 4,679

Barcelona: Dimars 28 de maig de 1912

Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: Sant Germà, senador.
Estat de demà: Sts. Màxim y Maximí, bis. y cts. — Quaranta Hores: A la iglesia de R.R. de Sta. Maria Reparadora (Rasanya) — Hores d'expulsió: De 24 de set oct matí a 24 de set oct de la tarda. — Demà: A la iglesia de la G.G. dels Pobres (Rasanya de St. Pere). — Cort de Maria: Ntra. Sra. de les Misericòrdies, a la iglesia. — Demà: Ntra. Sra. de la Misericòrdia, a la iglesia. — Missa d'ayre: Octava de Pentecostes; c. vermell. — La de demà: Octava de Pentecostes, c. vermell. — Adversió nocturna: Dissabte, primer de Juny; Torn de la Mare de deu dels Desamparats.

Observatori Meteorològic de la Universitat. — Director: E. Alcobé. — 27 de maig
HORES D'OBSERVACIO: 9 matí y 4 tarda. — Baròmetre: 0.9 y al nivell del mar: 760.5; — Temperatures: Màxima, 24.9; mín., 15.0; — Pluja: 0.5; — Humiditat: 71.1; — Graus d'humiditat: 57.5; — Direcció del vent: N. S. S. — Velocitat del vent: 1.6 km. — Estat del cel: serena i calenta. — Sortida del sol: 1.32 — Posta: 7.14 — Sortida de la lluna: 11.1 — Posta: 3.5 m.

SANTIAGO NEGRE Y BALET

Estudiant de la Facultat de Dret d'aquesta Universitat
que morí cristianament el dia 29 de maig de 1910
(A. G. S.)

Els seus afilgits pares Pere y Engracia, germans Joseph M. Engracia, Raymond, Manuel, Francesch y Pere, avia materna Engracia Viñas y Güell, oncles, tios, cosins y demés parents, al recordar als amichs y coneguts tan dolorosa pèrdua, els hi preguen encomanin a Deu l'ànima den Santiago y li ofereixin alguna de les referides misses, per lo que sempre més els ne restaran agrats.

Barcelona, maig de 1912.

Els Excmos. Srs. Bisbes de Barcelona y Girona se dignen concedir 50 dies d'indulgència per cada acte de caritat que la seua diocèsi practiqui en sufragi del difunt qual aniversari commemori.

D. Salvador Cabestany y Gassol

Viudo en primeras nupcias de D.ª Agna Marqués y Valenti
HA MORT CRISTIANAMENT
(A. G. S.)

Els seus afilgits esposa donya Francisca Barceló, fills Salvador, Joseph (ausent), Albert y Agna Cabestany Marqués, fills polítics doctor Joseph M.ª Valentí Galian, Dolores Carreras (ausent), Luz Collada, nets (ausents y presents), germans y germanes polítics, nebots, cosins y demés parents, al participar als amichs y coneguts tan irreparable pèrdua, els supliquen li tributin un recort en llurs oracions y se serveixin assistir a la casa mortuoria, carrer Aragó, núm. 270, demà dimecres, dia 29, a les deu del matí, pera acompanyar el cadavre a la iglesia parroquial de la Concepció y després al Cementiri Nou.

No's convida particularment.

D.ª Teresa Macip y Torner

Viuda de D. Alfons Janssens
ha mort als 82 anys d'edat havent rebut els Sants Sagraments
(A. G. S.)

Els seus desconsolats fills donya Maria y doctor Ricard Janssens, filla política donya Rosa Bernades, nets Carles, Alfons, Sixte (ausents) y Teresa, mestres, nebots y demés parents, al participar als amichs y coneguts tan irreparable pèrdua, els preguen la tinguin present en llurs oracions y se serveixin assistir a la casa mortuoria, carrer d'Aragó, 271, Torner, primera, demà, dimecres, 29 del corrent a les onze del matí, pera acompanyar el cadavre a la iglesia parroquial y d'allí a sadarrera estada (Cementiri del Sud-Oest).

No's convida particularment.

Donya Mercé Jordi y Martinell

viuda de don Carmel Alvarez y Mediavilla
HA MORT
Acut rebut els Sants Sagraments y la Benedicció Apostòlica
(A. G. S.)

La seva afilgida filla donya Carolina (ausent), filla política don Joseph Antoni Milanes (ausent) y don Celedat Solís y Oms, nets, germans, germanes polítics, tios polítics, nebots, cosins y demés parents, al participar als seus amichs y coneguts tan sensible pèrdua, els preguen la tinguin present en llurs oracions y se serveixin acudir a la casa mortuoria, carrer d'Aragó, 271, Torner, primera, demà, dimecres, 29 del corrent a les onze del matí, pera acompanyar el cadavre a la iglesia parroquial y d'allí al Cementiri Nou.

No's convida particularment.

ANONIMA CLAUDIO DURAN

Construccions MONIER
Ronda Sant Pere, 44, baixos

Sostres de CIMENT ARMAT ab revoltons de guix

Patent núm. 51.570. — Economia, resistencia, depressió en construir Dipòsits, Canals, Ponts, Edificis industrials y tota mena de construccions ab ciment armat.
Dr. E. Perearnau
dels Hospitals de París. Vies urinaries y sa cirurgia
Plaça Urquiza, 2. L'or de 12 a 1 y de 3 a 6, festius de 10 a 13

OBERTURA

el dijous, dia 30 dels corrents, de la
LLENCERIA D'EDUART CASAS
PASSEIG DE GRACIA, n.º 18 (xanfrà Cortes)
J. Marsans Roig y Fille
Valors, Cupons, Girs, Cambi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)

E. Prat de la Riba

La Nacionalitat Catalana

SEGONA EDICIÓ
Un vol. de 152 pàg., de 20 x 13 cm., en excel·lent paper vòrg
Edició popular: 50 cts.
Ab cobertes a dues tintes y el retrat de l'autor: 1 pta.
DE VENDA EN LLIBRERIES Y DISPOSTA EN AQUESTA ADMINISTRACIO

Tusquets y C. S. en C. Banc

Valors y cupons.—Rambla del Centre, 2

TENEDOR de LLIBRES

molit pràctic. Banca, Borsa, Comerç. S'ofereix.—Rabó en aquesta Administració.

MASTIC VEGETAL

INALTERABLE
Fórmula Tobella
Para tota mena d'empelts y ferides de las plantas
Pot usarse sempre y no danya may.
S'aplica ab un pinzell, en fret.
Primpcesa, 11, pral.—BARCELONA
Negociem Valors y Cupons
Fills de F. Mas Sardà, Rbla. Centre, 20.
Adobs Espinás
Rambla Centre, 37. — Pídrica a Sans

El projecte de Mancomunitats

Ha començat, a la fi, el Govern, a complir el compromís contraït solament ab la representació de Catalunya: s'ha llegit en el Parlament el projecte de llei de Mancomunitats y avuy se designarà la comissió que ha de diccionar y en la qual, cumplint l'ofertament ja llavors fet per en Canalejas, hi haurà representació dels autonomistes de Catalunya.

Conegut el projecte han plogut desseguida les opinions, algunes lleugeres, d'altres més pesades, que han estat llegides per sobre y ab presses, altres que ni ha estat llegit tansols, inspirades unes en l'assiduat per l'ideal del ideal nacionalista, que fa trobar curt de mida y mesquí tot lo que no constitueix una total autonomia política; inspirades altres en un sentit d'animadversió, d'odi a les coses de la nostra terra, que han fet dir: «si les referències per d'altres que no són a una persona constituïda en autoritat a Catalunya, que es contraria del projecte pel sol fet de venir de Catalunya la iniciativa. Monstruositat, ofensa, veritable insult a la nostra terra, que no sabem hagi estat rectificat encara, ni que hagi motivat excuses, ni satisfaccions de cap mena, ni d'entitats, ni de periòdics.

El projecte no es una novetat, substancialment es el mateix den Maura, com el den Maura es substancialment el votat per la segona Assemblea de Diputacions espanyoles. L'ambient polític de Madrid es tan poch favorable a la corrent de reformes locals descentralitzadores, que tot hom cerca un escut, un paral·lelisme, per el qual la tempesta. El projecte den Maura, votat ja en el Congrés pel mateix Maura y per tots els grups polítics, lligat o lligat de lligar, no se'n refi gairel senyor Canalejas—els semidiscordants del partit liberal, tant més quan s'hi ha incorporat el referendun de regidors, proposat per en Maura al discurs de A. L. en la tongada conservadora.

Comparats els dos projectes, l'actual apareix inferior al conservador en claretat y precisió y fins en lògica al regular el procediment per constituir una Mancomunitat. El del Govern liberal es berrós, lògic y enlletit desordenat, per repeticions tan anulles com l'artícle sisé, que no diu res que no digui ja'l segon. Però, en cambi, millora el projecte conservador en quelcom tan important com la lisença de la Mancomunitat, permetent la cessió an aquells d'ambits de l'Estat, així com de arbitris municipals y provincials, y donant major llibertat per la contractació d'emprèstits; com es millor també al preveure y permetre la possible ampliació futura de la Mancomunitat, ja constituïda, per medi de l'ingrés de noves provincies.

Però si en conjunt y defectes de redacció apart, sentem que la fórmula actual es millor que la del projecte den Maura, la considerem, no obstant, inferior a lo que hauria de ser avuy, a lo que després del ambient creat s'imposava. La fórmula de 1907 estava molt bé per allavors, però no en va han passat els anys; no en va lo que llavors era aspiració formidable, però parcial, de la opinió catalana, ha passat a ser aspiració total de Catalunya, de tots els partits y classes y escoles; no en va els nous ideals han estat aplaudits y aclamats per públics d'altres regions d'Espanya.

El projecte del Govern, formulat avuy, després de la unanimitat de la opinió catalana y de la quasi unanimitat dels homes directors de partit, que representen la opinió espanyola, havia de ser més franch, més obert a les

lures d'autonomia; ni havia de convertir en carrera de obstacles el procediment de constitució d'una mancomunitat, ni regatejar funcions y serveys en matèries més propies dels organismes regionals que no pas de l'Estat. En una paraula, havia de ser prou ample pera que capigués el sentit a dins del seu march el projecte de les Diputacions catalanes.

Y aquest—veusquí un dels defectes capitals del projecte del Govern—no hi entra bé.

Les Diputacions catalanes reclamen que's delegui a la mancomunitat la restauració dels monuments nacionals a Catalunya, la implantació dels doctorats a Barcelona, el catastre, la repoblació y reglamentació de boscos, la construcció d'edificis escolars y la preparació o l'informe respecte de reformes en el dret civil; funcions que en el projecte del Govern no s'consignen.

No apareix prou clar tampoch—per més que lleialment hem de declarar que l'us de les paraules erigimen reglamentari, suprimides en les transmissions telefòniques de la premsa local, sembla indicar—que les mancomunitats han de tenir llibertat pera estatuir el seu regimne orgànic, y que per lo tant la unitat dels tres delegats per provincia de que parla l'artícle quart sigui l'assemblea constituïnt de la mancomunitat ja pactada segons els articles primer y segon, però no l'organisme directiu de la mancomunitat ja constituïda.

Finalment—y es defecte als nostres ulls gravíssim del projecte—tota delegació de serveys a una mancomunitat ha de ser, per medi d'un llei, tan pactada com se vulgui, però llei a llei. De manera que aprovada la llei actual, per atribuir a la mancomunitat catalana necessitem encara una altra llei. Y obtenim una llei ja sabem tots lo que significa, d'obstacles y aplassaments. Era superior la fórmula den Maura, segons la qual el Govern feya la delegació de serveys en un sol acte.

Mes, ab tots els seus defectes y deficiències, el nou projecte reconeix a les provincies el dret de mancomunar-se pels seus fins propis, autoriza la delegació a les mancomunitats de serveys del Estat en matèria d'obres públiques y d'ensenyansa, permet a les mancomunitats, per mitjà de la limitació de les seves funcions. Es poch, però, poch y tot, es un benefici positiu per la prosperitat de la nostra terra; y a assegurar la seva efectivitat y correigir els seus defectes y ampliar les seves ventajies, han d'aplicarse desde ara tots els catalans amants de la seva patria.

Tots hi hem de contribuir, però en primer terme tenen d'actuar ara els representants en Cortes de Catalunya. Dever seu es acudir en massa al Parlament pera esmenar y millorar el projecte fins allà abont sigui possible; dever seu es fer que's nomeni desseguida la comissió parlamentaria y que, un cop nomenada, desseguida dicmini; dever seu es no deixar aplassar ni entretenir la discussió y l'aprovació del projecte.

Síntomes eloquents ha pogut veure tot hom de que a Madrid, no direm el Govern, però sí variis prohoms de la més vella y estèril política, se pensen que catalans es contenten ab un troc de paper legislatiu, ab un projecte y se preparen a jugar ab nosaltres el timo de les dilacions.

Els diputats y senadors per Catalunya han d'evitarho. A la seva mà està. Tots plegats, obrant conjuntament, com en la hora memorable de la presentació del projecte de les Diputacions catalanes, la seva força es indiscutible. Que sigui cada hi al seu lloch.

D'ells será la gloria, d'ells la responsabilitat de lo que passi.

Cròniques Parlamentaries

Desde la Tribuna

El projecte de llei de les Mancomunitats
Madrid, 25.

A la sala hi ha més de cent diputats. Després d'una pregunta sense importància el ministre de la Governació, senyor Barroso, vestit, com es de rigor, d'uniforme, puja a la tribuna y llegeix el projecte de llei de les Mancomunitats provincials. Mentrestant el senyor secretari reparteix amablement entre els periòdics, copes mecanogràfiques del projecte.

Ja en hora! Ab la copia a la mà vaig seguint la lectura, semblantme que hi ha alguna deficiència de redacció. Es estrany. Però, s'ha fet tan depressa... El senyor Garriga y el senyor Salvatella donen els gracies al Govern per la presentació de la reforma, reservantse, naturalment, estudiarla y oferintse a col·laborar a la millora. El senyor Salvatella declara que les Mancomunitats son un mínim de lo que Catalunya demana. Y tal, si ho són! La Mancomunitat, nosaltres ho hem dit cent vegades, no es més que un medi para anar a reformes més importants, més trascendents, però es un gran medi dintre del qual Catalunya ha de provar si es digna millorar la integral autonomia administrativa y política, fentse mestres de si mateixa. El senyor Iglesias (don Dalmau), en nom dels tradicionalistes, fa observacions per l'estil de les anteriors; y el senyor Lerroux declarant que si el projecte hagués sigut aprovat per les diputacions catalanes hauria tingut el compromís d'oposar-s'hi, se reserva estudiar el presentat, sense cap apassionament, advertint no més que creu que l'autonomia regional deu anar precedida de la municipal, que es la mateixa que creuen els senyors Maura, Moret y algun altre personatge.

Son de bon consagrar les declaracions del senyor Canalejas contestant als representants de les oposicions. El senyor Canalejas, ab to familiar, que sembla sincer, apoyant les paraules ab nov

Desgracia a un cine

80 morts

(PER TELEFON)

Madrid, 23, 10 matí.
Castelló.—L'alcalde de Villaverde, comunitat que en l'últim pobla ha ocorregut una catàstrofe espantosa.

Poch després de mitja nit se declarà un incendi violentíssim en la barraca de un cinecinematògraf.

Entre'l públic que omplia completament el local se produí un terror i donarse la veu d'alarma, que tots els espectadors, cegos d'espant, se llençaren a guanyar les portes de la barraca y així, lo que hauria sigut una desgracia d'escassa importancia, se va convertir en una horrible tragedia.

Els assistents al espectacle s'atropellaren uns a altres en sa fugida y més que de les flames varen ser motiu víctima de la falta de serenitat.

L'alcalde no dona detalls de la occorregut; sols diu que a conseqüència de això han mort 80 persones y altres que don en desgracia estat.

A l'extranger

Sobre la guerra italo-turca

Mediació o conferència?

Per tot arreu se parla de la futura (7) conferència. Més, a hores d'ara, una de les parts interessades nega saber-ne res. Segons notícies de Constantinopla, el ministre turc de Negocios estrangers ha manifestat als seus companys de Gabinet que, segons informació dels representants de Turquia prop de les potències, no s'ha fet a hores d'ara cap proposta referent a la conferència.

Lo que per ara sembla possible, és que les potències, abans del decidir-se a celebrar-la, intentaran una mediació. Aquest és el criteri manifestat per Anglaterra.

De totes maneres, en cas de que la conferència arribés a celebrar-se, semblaria que Turquia posaria com a condició la de que s'hi limitaria el programa a la guerra a la Tripolitania. Aquesta opinió de l'«Elkinnan», es reforçada per la que formula l'«Tanine», segons la qual l'imperi turc no acceptaria mai una conferència el resultat de la qual fos la cessió de la Tripolitania. Lo únic que Turquia sembla disposada a acceptar, és l'intervenció del tribunal de La Haya.

França y Anglaterra

Cap a l'aliança?

Els diaris francesos en general y alguns d'anglesos per torna, insisteixen en la campanya a favor d'una aliança franco-anglesa, convinguda, segons sembla, de que, en els afers internacionals les intelligències amistoses tenen molt poc pes. «Si França era aixafada y l'equilibri europeu destruït—diu la revista anglesa «Spectator»—la nostra situació seria difícil. És impossible preveure sense alarma l'hipòtesis d'una Alemanya victoriosa, engrandida y mestressa de l'armada francesa. En semblant cas, no tindríem altre remey que disputar als alemanys, en males condicions, l'imperi del mar, o convertir-nos en satèl·lits de l'imperi germànic».

Es per això que, segons la «Spectator», Anglaterra ha d'evitar a tota costa la possibilitat d'una desfeita de França pels alemanys. D'aquí naix la necessitat de l'aliança.

Els diaris francesos mostren gran simpatia per l'idea de l'aliança. Però no deixen d'insinuar certs dubtes basats en l'organització de l'exèrcit anglès.

A l'«Action» s'ha preguntat si l'aliança és possible amb els mètodes de que disposen actualment les dues potències, però lo que creiem cert és que tots els amics d'Anglaterra han de veure que la seva llibertat d'acció a Europa està subminada al reforç del seu exèrcit sobre la base de tots els exèrcits moderns.

«Le Rappel», per la seva banda, pre-

cis a la mateixa idea ab els següents mots:

«No sabem bé que pot sortir dels projectes que s'examinen a Londres, però la opinió del nostre país no hi pot romandre indiferent. Per la nostra banda, ens sembla que cal meditar les paraules del comte H. Algeron-George Percy, antic sub-secretari d'Estat al Foreign Office: «La sort d'Europa no s'ha decidit mai en mar, sino en terra; no ha estat, per exemple, a Quiberon ni a Trafalgar, sino a Malpaga o a Waterloo». Si l'Anglaterra creu que el venir no pot tancar-se en el mateix aislamiento y en la mateixa abstenció que en 1870, resoldrà sense vacil·lacions ni dubtes un problema estratègic basat, no solament en la organització de les seves forces de mar, sino en l'extensió de les de terra.

(DE L'AGENCIA HAVAS)

D'ANGLATERRA

Un'altra vaga

Paris, 27, 8'50 nit. Londres. — Aquest matí s'han declarat en vaga els empleats de «Covent-Garden», mercat de flors y fruites de Londres.

Els no sindicats treballen.

DE HONGRIA

Enterro

Paris, 27, 8'57 nit. Budapest. — S'ha verificat l'enterro de les víctimes dels darrers desordres. En l'acompanyament hi figuraven alguns milers d'obres.

No s'ha registrat cap incident.

DE CUBA

Res d'intervenció

Paris, 27, 9'35 nit. Jersey-City. — Contestant a una obsequiosa amista del president de la República Cubana, general Gómez, el president dels Estats Units, Mr. Taft, li ha telegrafiat que no interdirà a Cuba.

Vaga acabada

Paris, 27, 11'38 nit. La Havana. — S'ha acabat la vaga dels obrers del port de la Havana, per desistiment dels vaguistes, als què'l president Gómez ha fet conèixer la impossibilitat de tota agitació en les presents circumstàncies.

DE FRANÇA

El concurs musical

Paris, 27, 11'47 nit. Ab assistència de M. Fallières, s'ha celebrat aquesta tarda a les Tulleries la desfilada de totes les societats franceses y estrangeres que han pres part en el concurs internacional de música. La desfilada ha sigut presenciada per una multitud inmensa.

Al pas de cada societat estrangera, M. Fallières s'aixecava y saludava. Ha sigut aclamat.

Després les societats han anat a desfilat per davant de la Casa de la Vila.

De Societat

«Marcha Reals a n'en Ciudad, aplaudiments llargs, etc., etc.»

Després la concurrencia se distribuï a la representació del Music-Hall, etc.

Regates

Regna gran entusiasme pels regates que deuen fer-se'l dia 2 del vinent juny, havent-se lograt el concurs per la de vides a quatre, del Club Armador de Roma, un dels més formidables italians, que al costat de l'equip de Lyó y del nostre, fort bé, debó, ens permeten belles emocions.

Les demes regates seran també molt interessants.

S'estan construint 100 llotes y tribunes per a 8.000 espectadors.

CORREIDISSES.

El pòssat diumenge, ab novet de l'hor primer vestit llarg, la senyora Maria del Carme Lamaña Falcón, se celebrà, a la tarda, una agrada festa en l'elegant hostatge del seu pare, el conegut comerciant senyor Lamaña (don Lluís).

Present part en un concert que se organitzà espontàniament, cantaren la tres elles «El Anillo de Hierro», les senyores Adela y Encarnació Marzal, «Bohemios»; la senyoreta Carme Rico y el senyor Creixems, la «Bohème»; y la festejada senyoreta Maria del Carme Lamaña, ab sa preciosa veu, la «Prieta» y la «Farrall» y variis esculls de cançons. Tocaren variis peces de música, les senyores Adela Pego, Mercè Hernández, Paquita Tarrida, Maria del Carme Lamaña y Antonia Badia. Cantaren a dúo la senyoreta Paquita Tarrida y el senyor Creixem.

Després se ballaren, per nombroses parelles, rigodons, vals, y cotilló, ab capritxoses figures, acabant tan simpàtica festa ab un esplèndid lunch prop de mitja nit.

La senyoreta Maria del Carme Lamaña duya un luxós vestit de gasa blanca ab preciosos flors pintades, ab visus de satí color or; preciosos penatons imperi, ab toca de perles. La mamà vestia traje de gasa gris d'actualitat ab cenefa de variis colors y visus de satí blau gendarme.

Entre els concorrents a tan agradable festa recordem a les distingides famílies de Ossorio y Gallardo, Badia, Marzal, González, Tanganiell, Martínez, Ricó, Prevosti, Hernández, Amal, Janssens, Guerrero, Lloró, Siria, Casals, Carrà, Domènec, Vidal, Corral, Terras, Hastanc, Tarrida, Pego, Vega, Rodríguez, Esteban, Donoso-Cortés, Marqués de Valdegrana, y altres moltes.

Nuestra felicitació al senyor Lamaña, a sa hermosa encantadora filla y a sa distingida y elegant esposa que, ab la amabilitat que les caracteritza, atentament feren els honors de la casa.

Govern civil

Premiant una obra meritòria

Al Govern civil s'ha rebut la copia de la R. O. del 30 d'abril d'enguany per la que s'ha concedit la concessió de la creu de beneficència ab distintiu blanc als següents senyors de la ciutat: Claudi Güell y Vilanova, F. Roca, Claudi Güell y López, Santiago Güell y López, Alfons Astilles, Cristòfol Artigas, Ramón Pons, Pau Pascual, Tomás Guinot, Antoni Sánchez, Miquel Morera, Baldomer Prat, Ginestar, Andreu Esteve, Josep Oso, Josep Carreté, Ignasi Dalmau, Pere Tutusaus, Salvador Fisa, Josep Montserrat, Salvador Salas y Joan Costa, disposant ademés de les gracies de la R. O. a favor dels següents:

Aleix Castelló, Joan Tutusaus, Josep Ros, Pere Llorens, Ramón Oso, Joan

Casas, Pere Parellada, Josep Gübens, Josep Descàrrega, Brú Dalmau, Lluís Oso, Josep Beltrán, Ramón Salas, Eduard Calvo, Josep Miquel, Joaquim Calvo, Pere Nea, Estanislau Figueres, Artur Solé, Josep Espasa, Josep M. Fisa, Josep Estrada, Melitón Solà, Lluís Sabater y Jaume Gandó.

Tots aquests senyors varen prestar generosament a que s'ells arrenquessin trocos de pell, quan va haver-se de muntar la capa del obrer de la Colonia Josep Capdebrós, ab motiu del desgraciad accident de que va esser víctima en 23 de febrer de l'any 1905 y el qual van conèixer els nostres llegidors.

Felicitació

La Societat Protectora d'Animals y Plantes de Catalunya ha enviat una felicitació molt expressiva al governador per la seva darrera circular en favor de les besties y les plantes.

L'alcalde y el governador

Al sortir del Govern civil els periodistes arribava l'alcalde ab el seu automòbil, havent conferenciat ab els autoritats fins a primeres hores de la tarda.

Gara y creu

Retallam d'un diari del matí:

«UN INCIDENT.—A hores tardes, al dirigirse los peregrinos que tomaron parte en la «Romería del Ramo», a la iglesia de la Bonanova, de regreso del Tibidabo, según versiones referidas por testigos presenciales del hecho, pertenecientes al «requeté» jaimista, ocurrió un incidente lamentable.

Al desembarcar por la Avenida del Tibidabo, al paso de Víctor Hugo, la procesión que formaban los romeros para dirigirse a la mencionada iglesia, venía en dirección contraria por el indicado paseo el automóvil de una primera autoridad local, que a toda costa—siempre ateniéndose a los informes de referencia—quiso interrumpir el paso de la procesión sin parar el coche.

Varios «requetés» algo contentos, increparon a la aludida autoridad, arremolinándose la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

El gobernador, al ver esto, se adelantó a la aludida autoridad, arrebatándole la gente en forma tumultuosa.

